

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 6576/06
27.12.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dušanke Marjanović i Dragana Skoka, članova veća, sa savetnikom suda Jelenom Tišma-Jovanović, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužilaca AA i BB, koje zastupa AB, advokat, radi poništaja rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - Regionalnog centra Kragujevac, br. 01-47006-1-00207/2006-3 od 01.08.2006. godine, u predmetu poreza na promet, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 27.12.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužilaca AA i BB, bivših osnivača "VV", izjavljena na rešenja Ministarstva finansija - Poreske uprave - Filijale Čuprija pod istim br. 47-010-038/2006-033 oba od 03. 04. 2006. godine. Prvostepenim rešenjima tužiocima kao bivšim osnivačima "VV" naloženo je, da radi otklanjanja nepravilnosti i nezakonitosti utvrđenih u ponovnom postupku kontrole, izvrše uplatu neobračunatog poreza na promet proizvoda u iznosu od po 12.683.371,15 dinara sa pripadajućom kamatom u iznosu od po 4.236.870,12 dinara.

Tužioci u tužbi podnetoj Vrhovnom sudu Srbije osporavaju zakonitost rešenja tuženog organa zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava, odnosno odredbi Zakona o porezu na promet i Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji. Ističu da je tuženi organ odlučivao na osnovu proizvoljno izvedenih dokaza bez omogućavanja tužiocima da neposredno dokumentuju i dostave potrebnu dokumentaciju već je utvrdio poresku obavezu samo na osnovu fakture dobavljača, a nije saslušao ni odgovorno lice u pravnom licu. Smatra da je nejasna tvrdnja tuženog organa da u postupku terenske kontrole tužioci nisu pružili dokaze o tome kome su prodali robu nabavljenu od imenovanih dobavljača, kao i da fakture dobavljača nisu evidentirane u poslovnim knjigama tužioca nego da je roba bez evidentiranja u poslovnim knjigama prodana raznim kupcima za gotov novac bez obračunavanja i uplate poreza na promet proizvoda. Predlažu da Vrhovni sud Srbije uvaži tužbu i poništi osporeno rešenje.

U datom odgovoru na tužbu tuženi organ ostao je u svemu pri razlozima iz osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu ili da je odbaci kao neblagovremenu.

Nakon ocene navoda tužbe, odgovora na tužbu, te celokupnih spisa predmeta ove upravno-pravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba nije osnovana.

Iz obrazloženja osporenog rešenja proizlazi da su inspektori terenske kontrole izvršili kontrolu u ponovnom postupku po nalogu datom 18. 01. 2006. godine, kod bivših osnivača "VV", AA i BB i da su u postupku kontrole sačinili zapisnik broj 47-001-038/2006-033 od 27. 03. 2006. godine, a da tužioci nisu u ostavljenom roku podneli primedbe na taj zapisnik. U postupku terenske kontrole inspektori su uvidom u analitičke kartice tužilaca utvrdili da je od dobavljača "GG", evidentirana nabavka robe u vrednosti od 1.861.336,31 dinara, a kako dokumentacija o poslovanju preduzeća nije bila dostupna (ukradena od NN lica prilikom obijanja automobila AA), od Uprave carine Republike Srpske pribavljena je dokumentacija o izvršenom uvozu za tu robu i utvrđeno je da je od dobavljača "GG" nabavljena rezana građana po osnovu računa od 13. 12. 2003. godine i računa od 22. 11. 2003. godine, a da ta nabavka robe nije evidentirana u poslovnim knjigama Preduzeća "VV". U daljem postupku utvrđeno je da je 2003. i 2004. godine, od dobavljača Preduzeća "DD" nabavljena rezana građa, koju je Preduzeće "VV" uz poresko oslobođenje uvezilo posredstvom "ĐĐ", a da ni ta nabavka rezane građe nije evidentirana u poslovnim knjigama tužioca, kao i da je dalje prodana raznim kupcima za gotov novac bez obračunavanja i plaćanja poreza na promet.

Na osnovu podataka Knjigovodstvene agencije "EE" i upoređivanjem sa analitičkom karticom tužioca utvrđeno je da je jedan od tužilaca AA od Preduzeća "ŽŽ" tokom 2004. godine, uz poresko oslobođenje, vršio nabavku robe u vrednosti od 5.688.818,96 dinara, a koju nije evidentirao u svojim poslovnim knjigama i da je tu robu zatim prodao raznim kupcima za gotov novac bez obračunavanja i plaćanja poreza na promet. Takođe je utvrđeno da je u 2004. godini u poslovnim knjigama Preduzeća tužioca kao dobavljač evidentirano Preduzeće "ZZ", a uvidom u analitičku karticu tužioca je utvrđeno da je nabavljena roba od Preduzeća "ZZ" ali da nije evidentirana u poslovnim knjigama. Od Preduzeća "II" u 2004. godine takođe uz poresko oslobođenje na istom

evidentirana u poslovnim knjigama. Od Preduzeća "A" u 2004. godini takođe je izvršena nabavka robe, a koja nije evidentirana u poslovnim knjigama i dalje prodavana raznim kupcima za gotov novac bez obračunavanja i plaćanja poreza na promet. Od Preduzeća "JJ" u 2004. godini takođe je izvršena nabavka robe, koja nije evidentirana u poslovnim knjigama i dalje je prodavana raznim kupcima uz gotov novac bez obračunavanja i plaćanja poreza na promet, od Preduzeća "KK", takođe s tim što za Preduzeće "KK" je utvrđeno da se navedeno preduzeće ne nalazi na naznačenoj adresi i da je uvidom u službenu dokumentaciju kojom raspolaže Poreska uprava utvrđeno da su svi dopisi te Uprave poslati na to preduzeće vraćeni sa naznakom «nepoznat».

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno je, po oceni Vrhovnog suda Srbije, osporenim rešenjem utvrđena poreska obaveza tužiocima za neobračunati porez na promet proizvoda u iznosu od po 12.683.371,15 dinara. U postupku terenske kontrole je potpuno utvrđeno činjenično stanje i nisu povređena pravila postupka, jer su tužioci saslušani u skladu sa Zakonom o poreskom postupku i poreskoj administraciji i utvrđeno je da su nabavljali robu od raznih dobavljača precizno citiranih u obrazloženju osporenog rešenja, da tu robu nisu evidentirali u svojim poslovnim knjigama, pa kako nisu pružili na uvid dokaze - dokumentaciju o prodaji robe na veliko, već su robu dalje prodavali, pravilno su zaključili poreski organi da nisu ispunjeni zakonski uslovi za poresko oslobođenje iz člana 4. stav 1. tačka 1. Zakona o porezu na promet.

Sa iznetog, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužilaca Vrhovni sud Srbije je, na osnovu odredbe člana 41. stav 2. u vezi člana 31. stav 3. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 27. 12. 2007. godine, U. 6576/06

Zapisničar Predsednik veća - sudija

Jelena Tišma-Jovanović, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MĐ